

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาแล้วเพื่อปลดปล่อยชีวิตของลูกทั้งหมดจากความทุกข์และเพื่อให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูก ในเวลานี้ทุกคนได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต

คำถาม: ดันอ่อนใดที่พวกลูกๆ กำลังเพาะปลูกในเวลานี้และด้วยวิธีการใด?

คำตอบ: เวลานี้เรากำลังเพาะต้นอ่อนของดอกไม้เทพ ผู้ที่เป็นของสกุลบราห์มินจะเฝ้าแต่มาในต้นอ่อนนี้ นี่คือนั่นต้นอ่อนของศาสนาเทพที่ซึ่งมนุษย์กลายเป็นเทพ ต้นอ่อนนี้เพาะบนพื้นฐานของศรัทธา ด้วยการจดจำพ่อ ดวงวิญญาณที่มีสภาพของยุคเหล็กกลายเป็นสภาพยุคทอง

เพลง: ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา!

โอมซานติ พระเจ้าผู้เป็นพ่อข้าพเจ้า พ่อก็ไม่ต้องพูดสิ่งนี้ แต่ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่าข้าพเจ้านั้นคือพระเจ้า คำพูดของพระเจ้าข้าพเจ้าเป็นไปสำหรับลูกๆ ท่านเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุดด้วย ได้มีการให้คำแนะนำของข้าพเจ้าแก่ลูกๆ ไว้อย่างชัดเจนมาก แต่แม้กระนั้นก็ได้มีการอธิบายว่าผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลิกสำหรับทั้งหมดคือข้าพเจ้า ท่านเรียกว่าอิศวร ภัควัน และปราบู(Prabhu)ด้วยเช่นกัน มีการให้ชื่อกับท่านไว้มากมาย ชื่อนั้นเรียกว่าอันตรยามิตด้วย ในความเป็นจริงการพูดว่าท่านคืออันตรยามิตนั้นผิด อันตรยามิตหมายถึงผู้ที่ล่องรู้สิ่งที่อยู่ภายในแต่ละคน ชีพบาบาพูดว่า: พ่อไม่รู้ถึงสิ่งที่อยู่ในแต่ละคน ฉะนั้นนั่นคือพ่อของลูก พ่อมาทวงจรรยาในยุคแห่งการบรรจบพบกันและชื่อของพ่อคือข้าพเจ้า ลูกเรียกท่านว่าดวงวิญญาณสูงสุด ลูกเองก็คือดวงวิญญาณด้วยแต่เป็นร่างกายของลูกที่ได้รับชื่อ ชื่อของดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ต้องการชื่อด้วยเช่นกันและชื่อของท่านคือข้าพเจ้า ท่านนั้นไม่มีตัวตน ท่านไม่มีชื่อของร่างกาย นี่คือนั่นดวงวิญญาณ นั่นคือนั่นดวงวิญญาณสูงสุดคือพระเจ้า ฉะนั้นพ่ออธิบาย: ชื่อของพ่อคือข้าพเจ้า ชื่อ"ข้าพเจ้า"ได้ให้ไว้แก่ดวงวิญญาณ และสิ่งนั้นมีชื่อเดียวเท่านั้นและนั่นคือข้าพเจ้า เพราะท่านนั้นสูงสุด ท่านได้รับการเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุดข้าพเจ้า การเรียกท่านว่าอิศวรหรือปราบูไม่ใช่เป็นการเรียกท่านด้วยชื่อของท่าน พ่อพูดว่า: พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตามท่านต้องมีชื่อ ตามแผนของละครท่านได้รับชื่อว่าข้าพเจ้า ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่อาศัยอยู่ในดินแดนไกลโพ้น ท่านนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใดและเป็นผู้เดียวที่น่ายกย่องที่สุดและพิเศษสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นพูดผ่านร่างนี้: จดจำฉัน พ่อของลูก ข้าพเจ้า! ลูกเรียกท่านว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ชื่อของพ่อคือข้าพเจ้า ผู้คนเหล่านั้นไม่ได้เรียกท่านว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ข้าพเจ้า พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าชื่อของท่านคือข้าพเจ้า ผู้คนฉลองวันเกิดของข้าพเจ้าด้วยการกราบไหว้บูชาสัญลักษณ์รูปไข่ ชื่อของสัญลักษณ์รูปไข่(ลิงกัม)คือข้าพเจ้า ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และดังนั้นท่านคือข้าพเจ้าจารย์(ข้าพเจ้า ผู้เป็นครู) คำพูดเหล่านั้นเป็นของข้าพเจ้าจารย์ เพราะท่านเคยได้รับชื่อมากมายในหนทางบักติ พวกเขาได้สร้างความสับสนอย่างมาก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ที่นี้และอธิบาย: ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับร่างของลูกเองเพื่อเล่นบทบาทของลูก ชีพบาบาและให้ศรัทธาแก่ลูกด้วย นั่นคือคำแนะนำและเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: ศรัทธาคือคำพูดของพระเจ้า ทำให้มีความแตกต่างใช้ใหม่ ทั้งหมดนั้นคือลูกๆ ของข้าพเจ้า กฎเกณฑ์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นประชาธิปไตย(พ่อของปวงประชา) เพียงบราห์มาเท่านั้นที่สามารถเรียกว่าเป็นประชาธิปไตย หนึ่งนั้นคือชีพบาบาและแล้วก็มีประชาธิปไตยบราห์มา ชีพบาบาเป็นผู้สร้าง ผู้ที่สร้างสิ่งสร้างและลูกได้รับมรดกของลูกจากท่าน เพียงท่านเท่านั้นที่มาและให้ความรู้แก่ลูก ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมรดกที่ลูกได้รับจากท่านคือสวรรค์ เพียงพ่อเท่านั้นที่ประทานการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคน คำพูดที่ว่า "การหลุดพ้นในชีวิต" นั้นใช้ได้กับทุกคน ท่านปลดปล่อยชีวิตของทุกคนจากความทุกข์ และแล้วท่านก็อธิบายว่าลูกคือผู้แรกที่เข้ามาสู่ชีวิตของการหลุดพ้น สิ่งนี้อยู่ในบทบาทของลูก พระคริสต์ ฯลฯ ได้ไปที่ยุโรป ที่นี้ลูกมาในบาร์ต เป็นเพียงในบาร์ตเท่านั้นที่มีอาณาจักรของเทวาและเทวี พวกเขาเรียกเทวาเทวีเหล่านั้นว่าเทวีศรีลักษมีและเทวาศรีนารายณ์ อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถเรียกพวกเขาว่าพระเจ้าได้ นั่นคือศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปซึ่งเวลานี้ได้หายไป มีสัญลักษณ์ของเหล่าเทพแต่ไม่มีใครรู้ว่าใครได้ให้มรดกของยุคทองแก่พวกเขา เวลานี้ลูกรู้ว่าประวัติศาสตร์ของโลกเริ่มต้นขึ้นด้วยเทพเทวีในบาร์ต ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพมาเป็นอันดับแรก พ่ออธิบาย: พวกเขาได้มาซึ่งผลที่ได้รับของเขา แน่่อนที่พวกเขาต้องได้เคยทำความเพียรพยายามในชาติเกิดก่อนหน้านั้นของพวกเขา โลกคงอยู่มาอย่างต่อเนื่อง ได้มีการจดจำกันว่าพ่อมาเพื่อก่อตั้งศาสนาบราห์มิน เทพและนักรบ ในเวลานี้พ่อมาและสอนลูกบราห์มิน ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นศูทรและเวลานี้ได้กลายเป็นบราห์มินสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ผู้เดียวนั้นคือบาบาและผู้นี้คือดาด้า ลูกๆ ดวงวิญญาณไม่สามารถได้รับมรดกของลูกจากบาบาจนกว่าลูกจะเป็นของราชวงศ์บราห์มา เพียงบราห์มาเท่านั้นที่เรียกว่าอาดัม บราห์มาและสรีสวตี อาดัมและอีฟคือพ่อและแม่ของทุกคน ประชาบิดาบราห์มาเรียกว่าเป็นบรรพบุรุษของมนุษย์ทั้งหมด มีศาสนาบราห์มินและแล้วศาสนาเทพก็กำเนิดมาจากสิ่งนั้น และแล้วศาสนาที่สองและสามก็กำเนิดมาจากศาสนาเทพ ลูกๆ ได้รับการบอกให้จดจำชีพบาบา ต้องไม่พูดว่า: จดจำอิศวรหรือดวงวิญญาณสูงสุด ไม่เลย ท่านคือพ่อ ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าดวงวิญญาณคือจุดและดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นจุดด้วยเช่นกัน ชื่อของจุดนี้คือดวงวิญญาณและชื่อของจุดนั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด ข้าพเจ้า วัดชื่อนั้นโด่งดังอย่างยิ่ง ลูกๆ ต้องเข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณ พวกเรา

ละครหนึ่งแล้วใช้อีกร่างหนึ่งและเล่นบทบาทที่หลากหลาย ชีพบาต้องเล่นบทบาทด้วย ผู้คนพูดว่า: โอ้พระเจ้าได้โปรดมาและปลดปล่อยพวกเราเถิด! ทำให้พวกเราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์เถิด! ไม่มีใครรู้ว่าเพียงชีพบาเท่านั้นที่สามารถทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความรัก ท่านนั่งที่นี้และให้ความรู้แก่เราว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร มีสองภาพหลัก ต้นไม้และวงจร แขนงปีกาของวงจรได้แสดงด้วยเช่นกันว่าขณะนี้เหลือเวลาอีกมากเท่าไร มีมนุษย์มากมายอย่างยิ่งในยุคเหล็ก จะมีมนุษย์น้อยนิดมากในยุคทอง และแล้วจำนวนของพวกเขาที่จะเพิ่มขึ้น ลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของคุณ เหตุนี้เองจึงได้มีการแสดงรูปของลูกพร้อมกับกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง หอยสังข์เป็นของลูกด้วย สิ่งนี้เป็นสัญลักษณ์ของการถ่ายทอดความรู้ด้วยคำพูด ลูกเป่าหอยสังข์ของความรู้ พ่อพูดว่า: โอ้ดวงวิญญาณ จดจำพ่อของลูก! ได้มีการจดจำกันว่ามี การพบสัทกูรผ่านรูปของสื่อกลาง พ่อท่านเองนั่งในผู้นี้และทำให้ตัวท่านเองหมั่นหมายกับลูก ท่านสอนลูกด้วยเช่นกัน ลูกได้กลายเป็นสื่อกลางด้วย ผู้นี้ก็พูดด้วยเช่นกันว่า: จดจำชีพบา! ชีพบาพูดผ่านบราห์มา: จดจำฉันพ่อของลูก ลูกพูดด้วยเช่นกันว่า: จดจำชีพบาแล้วบาของพวกท่านจะได้รับการปลดปล่อย ลูกจะได้รับอาณาจักรด้วยการจดจำอัลฟา และแล้วดวงวิญญาณต้องผ่านวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลานั้นลูกเข้าใจเกี่ยวกับกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร จากด้อมบาคือแม่ของชาวโลก ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ต้องการพ่อของชาวโลกด้วย ไม่ใช่ทั้งสองเป็นสามีภรรยา สรีสวัสดิ์คือลูกสาวของบราห์มา ทั้งหมดนั้นคือลูกๆของบราห์มา เธอไม่ใช่ภรรยาของบราห์มา สรีสวัสดิ์ได้รับการจดจำว่าเป็นลูกสาวของบราห์มา เธอเรียกว่าเป็นจากด้อมบา (แม่ของชาวโลก) และบราห์มาก็เรียกว่าจากด้อมบา(พ่อของชาวโลก) สรีสวัสดิ์เป็นคนหลักจึงได้รับการแต่งตั้งให้ดูแลทุกคน บทบาทของเธอเป็นเช่นนั้น ลูกรู้ว่าเวลานี้ชีพบากำลังให้ความรู้แก่ลูกผ่านบราห์มานี้ “ท่านคือแม่และพ่อและเราคือลูกๆ ของท่าน” คำยกย่องนี้ได้มีการร้องถึงผู้เดียวนั้น ท่านคือพ่อ(Father)แต่ไม่มีแม่(mother) ชีวาคือบาบา ดังนั้นพ่อเข้ามาในผู้นี้และนำลูกมาเลี้ยงดูผ่านผู้นี้ อย่างไรก็ตามเพราะท่านเป็นชาย ไหจึงให้ไว้กับลูกผู้เป็นแม่ และแล้วพวกเขาก็แสดงว่ามีการกวนมหาสมุทรและไฮปรากฏออกมาซึ่งมีการให้ไว้แก่ลักษมี สิ่งนั้นผิด ได้มีการวางไว้บนศีรษะของผู้เป็นแม่ทั้งหลาย จากด้อมบาคือเทวีแห่งความรู้ ชีพบาได้ให้ความรู้แก่ลูกผ่านบราห์มา พระเจ้าให้ความรู้และดังนั้นลูกกลายเป็นเทวาและเทวีแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน และแล้วลูกจะกลายเป็นเจ้าหญิงและเจ้าชาย ลูกพูดว่าลูกคือราชาธิ ชื่อราชาได้ให้ไว้เนื่องจากความบริสุทธิ์ ลูกคือราชาธิที่แท้จริง ผู้คนเหล่านั้นคือหะฐะโยคี ลูกละทิ้งกิเลสเพื่อที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักร เวลานั้นลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน นี่คือการพบปะลูกกำลังอาบในความรู้และกำลังศึกษาโยคะ ลูกได้รับการสอนความรู้ว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร พ่อฉันเต็มไปด้วยความรู้ ลูกคือ นายที่เต็มไปด้วยความรู้ กำลังมีการก่อตั้งอาณาจักรขึ้น ลูกสอบผ่านตามลำดับกันไป พวกเขาไม่เข้าใจว่าเหตุใดจึงได้มีการแสดงภาพว่ารามมีลูกธนูและคันธนู ที่มีการแสดงภาพเช่นนั้นก็เพื่อจะอธิบายความรู้นี้ ไม่เช่นนั้นแล้วผู้คนจะคิดว่าลูกธนูและคันธนูคือสัญลักษณ์ของความก้าวร้าวรุนแรง พวกเขาแม้กระทั่งแสดงภาพของเทวีทั้งหลายพร้อมกับธนูและอาวุธของความก้าวร้าวรุนแรง ได้มีการอธิบายว่าในเวลานั้นกรบทั้งหมดอยู่ในสนามรบ แต่การรบราของลูกเป็นไปกับมายา เพราะลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสมบูรณ์ ลูกจึงไม่สามารถเอาชนะมายา ร้าวาน ลูกจึงไม่สามารถไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกได้ นี่คือการสนามรบของลูก พวกเขาได้ให้ชื่อผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงขณะที่ยืนว่า ‘ยુทธิสะทรา’ พวกเขาได้แต่งชื่อเช่นนั้นขึ้น พวกเขาได้แสดงยુทธิสะทราและดริท ดรัสตา หนึ่งในนั้นอยู่ในฝั่งของพันธมิตรและอีกหนึ่งในนั้นอยู่ในฝั่งของชวราส พวกเขาได้แต่งเรื่องราวเหล่านั้นทั้งหมด ไม่ได้มีชื่อเช่นนั้นจริงๆ การศึกษาของลูกนี้เรียบง่ายอย่างยิ่ง! ในสิ่งนั้นยังลูกศึกษามากแค่ไหน ลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงขึ้นตามนั้น ยิ่งลูกศึกษาและยิ่งลูกมีโยคะมากขึ้นเพียงไร ลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงขึ้นตามนั้น ลูกควรให้ความใส่ใจกับสิ่งนี้มากขึ้น เมื่อใครบางคนสอบตก เงินทองทั้งหมดที่ใช้ไปกับสิ่งนั้นก็สูญเปล่า ในสิ่งนี้ด้วยลูกต้องศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีด้วยความใส่ใจเป็นอย่างมาก ลูกคือนักเรียนของพระเจ้า ลูกควรจะมีมหาวิทยาลัยที่ใหญ่โต: บราห์มากุมาริมหาวิทยาลัยของพระเจ้า ลูกกำลังให้ความรู้ของทั้งจักรวาล-ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบ เหตุนี้เองลูกจึงสามารถเขียนได้ว่า: มหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ (Godfatherly University) พ่อฉันที่นี้และให้คำสั่งสอนแก่ลูกว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงเพียงไร นี่คือการศึกษที่สำคัญอย่างยิ่ง ลูกๆต้องอธิบายอย่างมีศิลปะวิธีมาก เราเขียนคำว่า “มหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ” เป็นเพราะเราอธิบายว่าประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์โลกซ้ารอยอย่างไร และวงจรโลกหมุนไปอย่างไร เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่ผู้คนเหล่านั้นจะเข้าใจว่านี่คือมหาวิทยาลัยของพระเจ้านั้นถูกต้อง จักรวาลหมายถึงความรู้ของทั้งโลกมีการให้ไว้ที่นี้ บาร์ตในตอนเริ่มต้นเคยเป็นเช่นไร? ต้องอาศัยสติปัญญาที่บริสุทธิ์อย่างยิ่งที่จะเข้าใจว่าลูกเคยเป็นนายอย่างไร สติปัญญาของลูกกำลังได้รับความรู้ในเวลานี้ ภาชนะทองคำเป็นที่ต้องการเพื่อที่จะใส่น้ำนมราชสีห์ สติปัญญาของคุณเป็นที่ต้องการที่นี้ ด้วยการจดจำพ่อสติปัญญาของลูกจะกลายเป็นยุคทอง เมื่อลูกไม่จดจำท่านสติปัญญาก็อยู่อย่างในยุคเหล็ก ลูกล้มพ่อกครั้งแล้วครั้งเล่า ความเพียรพยายามนี้อาศัยเวลา ผู้ที่เป็นของสกุลบราห์มินจะเผ่าแต่มา อย่างเช่นที่พวกเขาเคยทำในวงจรที่แล้ว ต้นอ่อนจะเผ่าแต่ได้รับการเพาะ ลูกกำลังเพาะต้นอ่อน

อย่างแท้จริงเช่นที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้วเพื่อที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ นี่คือการตื่นของศาสนาเทพ ผู้คนเหล่านั้นเพาะต้นอ่อนของต้นไม้ป่าเพื่อที่จะขยายป่า ไม่เช่นนั้นพวกเขาก็จะไม่มีไม้ใด ๆ และสัตว์ก็ไม่สามารถมีชีวิตอยู่ในที่ใด ที่นี้ลูกกำลังเพาะต้นอ่อนของศาสนาเทพ ลูกกำลังเพาะต้นอ่อนของดอกไม้เทพด้วยการทำตามการกำหนดของพ่อ เราไม่ได้กำลังทำพิธีใด ๆ าลา ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงสุดเหนือสิ่งใด จงให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาเล่าเรียน จงเอาชนะมายาในสนามรบนี้และให้ได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก จงอย่าได้พ่ายแพ้
2. ในการที่จะทำให้สติปัญญาของลูกเป็นยุคทองและบริสุทธิ์ จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ จงเพาะต้นอ่อนของดอกไม้เทพและจงก่อตั้งสวรรค์

พร: ขอให้ลูกจบสิ้นสำนักของคำว่า “ฉัน”(I) โดยการฝึกฝนสภาวะที่ไม่มีตัวตน(incorporeal stage) และกลับมาปราศจากความหลงทะนงตน (egoless)

ในเวลาปัจจุบัน เส้นด้ายที่สวยงามและละเอียดอ่อนที่สุดก็คือสำนักของคำว่า “ฉัน” คำว่า “ฉัน” นี้คือคำที่นำลูกไปอยู่เหนือจิตสำนึกที่เป็นร่าง และนำลูกเข้ามาสู่สำนึกที่เป็นร่างด้วยเช่นกัน เมื่อลูกมีจิตสำนึกของคำว่า “ฉัน” ในทางที่ตรงกันข้าม แทนที่ลูกจะเป็นที่รักของพ่อ ลูกกลับเป็นที่รักของดวงวิญญาณอื่นใด และรูป นาม และเกียรติ เพื่อที่จะกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะนี้ จงเฝ้าแต่อยู่อย่างมั่นคงในสภาวะที่ไม่มีตัวตนอย่างสม่ำเสมอและแล้วเข้ามาสู่รูปที่มีตัวตน ทำให้การฝึกฝนนี้เป็นธรรมชาติของลูกแล้วลูกจะกลับมาปราศจากความหลงทะนงตน

คติพจน์: การมีความรู้สึกเกลียดชังใด ๆ แม้ในความคิดของลูกเมื่อลูกได้ยินบางสิ่งที่ดีหรือไม่ดีเกี่ยวกับใครก็ตาม คือ การทำตามการกำหนดของผู้อื่น

*** โอม ซานติ ***